

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 30

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

10 de agosto - 10. avgusta 1995

MARJAN LOBODA

Glosa ob obisku

Nedavni obisk predsednika slovenske vlade dr. Drnovška v Argentini je med nami sprožil precej debate o tem, kakšen naj bo naš odnos do sedanjih slovenskih političnih veljakov.

Menim, da stvar zasluži nekoliko več pozornosti, posebno še, ker se bodo taki in podobni obiski še ponavljali. Ne bo odveč, če o teh stvareh nekoliko bolj obširno spregovorimo v želji najti najbolj pravilno stališče ob takih primerih.

Pri razgovorih, ki sem jih imel s prijatelji in znanci, je bila npr. izrečena naslednja trditev: Sedanja slovenska oblast je demokratsko postavljena in moramo zato predstavnik države Slovenije sprejemati z vsem spoštovanjem, ne glede na to, kakšne so njihove osebne kvalitete, kakšna je njihova preteklost ali katerega prepričanja ali stranke so.

Najprej imam kar nekaj pomislekov glede demokratske izvolitve sedanjih slovenskih oblastnikov. Znano je, kako so stranke, ki več ali manj odkrito izhajajo iz bivše režimske nomenklature in katerim pripada večina sedanjih slovenskih oblastnikov, prišle na oblast. Vemo, da so s pomočjo glasovalnega stroja vrgle demokratsko vlado krščanskega demokrata Peterleta, za kar pravzaprav ni bilo nobenega pravega vzroka ali državnega interesa. Vlado je prevzel bivši zvezni predsednik SFR Jugoslavije in visoko kvalificiran funkcionar prejšnje oblasti dr. Drnovšek.

Vemo, kako je njegova stranka s podporo vseh levih sil zavlačevala sprejem volilne zakonodaje in tako podaljševala svoj obstanek na oblasti. Nobena tajnost ni, da so tedaj ta položaj brezobzirno izrabljali in svoje namene (povišanje plač, itd.), kar jim je na volitvah decembra 1992 prineslo zmago. Tako so se legalizirali na oblasti, a sredstva, ki so jih uporabljali za to, so zelo vprašljiva. Janez Janša v svoji knjigi Okopi (str. 144) navaja, da je imel predsedniški kandidat Kučan na razpolago več denarja kot vsi ostali kandidati skupaj.

V najboljšem primeru bi lahko rekli, da je sedanja slovenska oblast bila postavljena na formalno demokratski način, ki pa ni bil povsem pošten. In kaj je vredna demokracija, če ni poštena? Tukaj mi prihaja v spomin ponovna opomba argentinskega politika inž. Alsogaraya raznim levičarjem, ki so se hoteli skrivati za demokratskim videzom svoje oblasti, da je tudi Hitler v Nemčiji prišel na oblast na demokratskih volitvah. Tudi ljudstvo se lahko zmoti, posebno še, če je nemoralno manipulirano. Če vzamem v poštev vse to in še kaj, bom s precej rezerve gledal v sedanjih slovenskih oblastnikih svobodno in demokratsko izvoljene predstavnike slovenskega naroda.

Tudi glede spoštovanja, ki naj bi ga bili mi dolžni kar vsem slovenskim funkcionarjem, imam nekaj dvomov. Najprej pogledjmo, kaj pomeni beseda spoštovanje. V Slovarju slovenskega knjižnega jezika je pod to oznako zapisano: „Zelo pozitiven odnos do koga zaradi njegove moralno utemeljene veljave.“ Tudi glede moralno utemeljene veljave današnje slovenske oblasti imam več pomislekov.

presoji tudi njegovega zasebnega življenja. V preizkušeni ameriški demokraciji je to kaj pogosto. Politik ne samo, da mora biti pošten, mora tudi izgledati pošten. V slovenskem tisku je kar precej namigavanj o vpletnosti najvišjih oblasti v razne dokaj nečedne afere. Poleg vsega tega pa se mi zdi najbolj obremenilno dejstvo, da izhajajo iz vrst komunistične stranke, kateri se javno nikoli odpovedali. Nasprotno, ponovno so se pohvalno izjavljali o komunistični revoluciji in žaljivo o protirevolucionarnem odporu. V svojem javnem delovanju branijo privilegije revolucionarjev, povečujejo namišljene pridobitve NOB in revolucije, zavlačujejo popravilo krivic in s tem onemogočajo pristop k tako potrebnim narodni spravi. Načrtno zavirajo demokratsko ureditev, ko otežkočajo razvoj slovenske družbe v smeri njenih krščanskih tradicij in vrednot. Z vsem tem jasno dokazujejo, da so duhovni in materialni dediči nekdanje KPS.

Že samo zavoljo dejstva, da so bili mnogi sedanji vodilni slovenski funkcionarji visoki člani komunistične oblastvene strukture, so ti po mojem mnenju brez moralne kvalifikacije za opravljanje javnih služb v demokraciji. Režim, ki je bil vzpostavljen z revolucionarnim nasiljem, ki je odločal samovoljno in krivično o usodah slovenskih ljudi od začetka revolucije pa do prvih demokratskih volitev 1990, je bil zločinski, nelegitimen in vreden zaničevanja. Sistematično je kršil človekove pravice, pri čemer je na skrajno grob način uničeval politične, socialne in verske skupnosti državljanov. Za storjene zločine so v celoti soodgovorni vsi, ki so komunistični režim propagirali in podpirali kot funkcionarji, organizatorji in agitatorji na političnem in ideološkem področju ali pa ga še danes zagovarjajo in branijo.

Pripadniki KPS so povzročili toliko zla slovenskemu narodu, da so zapravili vsako kvalifikacijo, zase in za svoje dediče, delovati v političnem življenju vse dotlej, dokler tega zla ne obžalujejo in resno poskusijo storjene krivice v najvišji možni meri popraviti. Kdor je moril in kradel, gre v zapor in dokler ne obsedi prisojene kazni, ga družba izključi iz svoje srede. Pa tudi kdor zločin zagovarja in ga opravičuje, je podvržen kazni. Zakaj bi s slovenskimi komunisti ravnali drugače?

V demokraciji smo soodgovorni za delovanje oblasti ne le pri volitvah, marveč tudi pri ustvarjanju javnega mnenja. Naš glas mora biti naklonjen dobremu oblastniku in odločno nasproten slabemu ali celo nemoralnemu. Vsaka podpora njegovi osebi je v takem primeru nemoralna in skupnosti v škodo. Iz zgodovine je kaj zgovoren primer Hitlerja. Če mu Nemci ne bi tako slepo množično ploskali, se verjetno ne bi upal spuščati v take totalitarne in imperialistične avanture, s katerimi je spravil v nesrečo nemški narod in še vrsto drugih. Zato ne smemo slaviti oblastnikov, ki tega ne zaslužijo. Odločno jim moramo povedati naš mnenje, naše zahteve, in če treba tudi protestirati. Temu se ne smemo odreči, to je naša pravica, ki ustvarja pri oblastnikih dolžnost.

Zgodilo se je v Sloveniji

Državni zbor je nedavno ratificiral mednarodno konvencijo Eurocontrol o sodelovanju za varnost zračne plovbe in večstrankarski sporazum o pristojbinah na zračnih poteh. Tako bo Slovenija novembra postala članica te mednarodne organizacije za varnost zračne plovbe. Za polnopravno članstvo je Slovenija uradno zaprosila že pred dvema letoma, lani pa je stalna komisija za varnost zračne plovbe pri Eurocontrolu sprejela slovensko prošnjo in ji podelila status opazovalke.

Slovenija je v nedeljo, 30. julija, postala polnopravna članica Svetovne trgovinske organizacije (WTO) kot njena 105. članica. Državi je s tem priznan status izvirne članice Svetovne trgovinske organizacije, ki je naslednica GATT-a (Splošnega sporazuma o carinah in trgovini). Polnopravno članstvo v Svetovni trgovinski organizaciji zagotavlja članicam, predvsem pa majhnim državam, pravno varnost v mednarodni trgovini, za Slovenijo pa pomeni tudi priznanje, da je trgovinsko in gospodarsko urejena država.

Minister za znanost in tehnologijo Rado Bohinc in direktor podjetja Imos Alojz Zupančič sta v sredo, 2. avgusta na Ljubljanskem gradu podpisala pogodbo o svetovalnem in investitorskem inženiringu Univerzitetne knjižnice v Ljubljani in prenovi Narodne in univerzitetne knjižnice, ki jo je minister Bohinc označil kot pomemben korak k pridobitvi novega hrama učenosti.

Gre za projekt vreden 132,5 milijonov tolarjev.

Vlada je v četrtek, 3. avgusta, sprejela protokol treh zakonov s finančnega področja, in sicer spremembe zakonov o preprečevanju pranja denarja, o deviznem poslovanju ter o kreditnih poslih s tujino. S sprejemom spremenjenega zakona o preprečevanju pranja denarja bo bolj poudarjena vloga in odgovornost Urada na področju odkrivanja kaznivih dejanj pranja denarja, saj mu bo z novimi pooblastili omogočen dostop do vseh relevantnih podatkov v organizacijah in državnih organih. Urad naj bi tudi postal centralni organ za zbiranje podatkov o vseh prekrških in kaznivih dejanjih pranja denarja.

Spremembe zakona o deviznem poslovanju se predvsem nanašajo na del zakona, ki ureja devizno kontrolo in kazenske določbe. Poglavje o devizni kontroli deviznemu inšpektoratu s spremembami daje večja pooblastila pri izvajanju devizne kontrole. Po novem bo možna devizna kontrola v določenih primerih tudi na računih tujih oseb v okviru RS. Možen bo tudi vpogled na nerezidenčni račun, če se nanaša na posamezno kontrolo določenega podjetja. Pomembna sprememba je tudi zagotovitev izvrševanja določenih obveznosti, ki jih ima devizni inšpektorat.

Sprememba zakona o kreditnih poslih s tujino pa se nanaša predvsem na del, ki določa registracijo kreditnih poslov in na denarne kazni, ki so povišane.

Mimo dogovora

Lojze Peterle, predsednik SKD, ne verjame trditvi Jelka Kacina, ministra za obrambo, da je generalpolkovnik Albin Gutman sam zaprosil za razrešitev z mesta načelnika generalštaba Slovenske vojske. „Na moje vprašanje, ali je za razrešitev zaprosil sam, je Albin Gutman odgovoril, da je le vojak, ki soglaša z ministrovimi predlogi. Tako nisem dobil vtisa, da bi gospod Gutman zaprosil za razrešitev,“ je rekel Lojze Peterle na tiskovni konferenci.

Sicer pa stranko moti način poskusa zamenjave generalpolkovnika Slovenske vojske. „Vseeno nam je, za katero osebo gre, nismo pa za vsakršno proceduro. V koalicijski razrešitev ni bila usklajena niti napovedana. Rad bi videl državo, ki zadeve na tako visokem položaju rešuje s korespondenčno sejo. Zato nas ne čudi, da je Janez Drnovšek predlagal, naj se to uredi v septembru,“ je poudaril Lojze Peterle.

Zadevo o razrešitvi je sprožil minister Kacin na seji vlade, a so na zahtevo nek-

danjega ministra Šteka (SKD) odločitev prenesli na september

O dogajanju na zunanjepolitičnem področju je Lojze Peterle dejal, da gre za slabo dinamiko odločanja; zaostajanje v procesu vključevanja v Evropsko zvezo pred drugimi državami nam utegne škodovati predvsem zaradi postavljenih pogojev, ki bi lahko bili za nas nesprejemljivi.

Hilda Tovšak, tajnica stranke, je vnovič poudarila, da SKD ne misli odstopiti od univerzalnega otroškega dodatka, in da je nekoliko nenavadno, ker še vedno ni opravljen izračun stroškov, potrebnih za tovrsten dodatek.

„Slovenec“, 29. julija 1995

Papež imenoval apostolskega nuncija za Slovenijo

Papež Janez Pavel II. je 26. julija imenoval msgr. Edmonda Farhata, naslovnega nadškofa v Bibli, za apostolskega nuncija v Sloveniji in Makedoniji.

Msgr. Farhat je od 26. avgusta 1989 opravljal službo apostolskega nuncija v Alžiriji in Maroku.

SKD: Priprave na vstop v Evropo

Slovensko kmečko gibanje pri Slovenskih krščanskih demokratih sporoča, da v Slovenijo na povabilo ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Jožeta Osterca in Janeza Šušteršiča, predsednika Slovenskega kmečkega gibanja, prihaja avstrijski zvezni minister za kmetijstvo mag. Wilhelm Molterer. Namen njegovega obiska v Sloveniji je predstavitev stališč in načina poteka priprav vstopa Avstrije v EZ, posebej na kmetijskem področju ter kakšne so izkušnje naše severne sosedice, sedaj ko je polnopravna članica petnajsterice.

Slovensko kmečko gibanje pri Slovenskih krščanskih demokratih namreč meni, da je sedaj čas za začetek sicer dolgotrajnih

priprav države in državljanov za vstop v skupnost evropskih držav. Prav tako pa je pomembno, da se pogleda na položaj kmetijstva tako v EZ kot tudi v Sloveniji, saj je to ena od panog, ki povzročajo največ težav pri vstopanju novih držav v EZ.

S tem Slovenski krščanski demokrati nadaljujejo javno razpravo o Evropski zvezi in vključevanju Slovenije v to evropsko institucijo, s posebnim poudarkom na kmetijskih vprašanjih. Slovenski krščanski demokrati pripisujejo slovenskemu kmetijstvu velik pomen, zato želijo z delom v vladi in parlamentu, kakor tudi z mednarodnimi stiki storiti kar največ.

Tiskovno predstavništvo SKD

Politiki na dopustu

Predsednik Slovenskih krščanskih demokratov Lojze Peterle s sodelavci se mudi na kolesarjenju po poteh miru in prijateljstva. Njegova pot se je pričela prejšnji petek v Ljubljani ter nadaljevala v Šalovcih, kjer je bilo srečanje s slovenskim pisateljem Ferijem Lajnškom. Nato so nadaljevali 656 km dolgo pot do Krakova na Polojskem.

Na svoji poti je predsednik Peterle in skupina sedmih sodelavcev prevozila slovensko-madžarsko mejo, nato pa so nadaljevali pot proti Budimpešti ter so po krajšem obisku mađarske prestolnice napotili proti Slovaški in prispeli v Visoke Tatere, ki je eden najbolj znanih gorskih in počitniških predelov Slovaške. Tam so imeli tudi celodnevni planinski vzpon na

Lomnický štít (2633 m), isti dan pa jih je čakalo še 6 km kolesarjenja preko Zakopan in Chabonke v Krakov.

Proti domu so bodo vračali preko Bratislave, Dunaja, Gradca, se ustavili v Celovcu in Režiji, nato pa nadaljevali pot v slovensko prestolnico.

Po zadnjih podatkih se vsi kolesarji s predsednikom Peterletom na čelu dobro počutijo in poudarjajo, da je to tudi eden od načinov preživljanja dopusta, ko ni potrebno misliti le na politiko, temveč je človek lahko z mislimi tudi drugje.

Prav gotovo pa takšno kolesarjenje le „ni od muh“, saj prav vsi prekolesarji povprečno preko 130 km na dan, in po hribovitem terenu.

Kam gre kdo v tujino?

V prejšnji številki smo objavili poročilo iz Slovenca, sedaj pa zaradi zanimivosti in novih pogledov objavljamo še ponatis iz Dela.

Na enem prvih septembrskih zasedanj bo odbor državnega zbora za mednarodne odnose odločal o potrditvi novih veleposlanikov Republike Slovenije. Usklajevanja imen posamičnih kandidatov so tekla nekaj mesecev, ker zaradi različnih strankarskih interesov in razdelitev vplivnih sfer v zunanji politiki vladni partnerji niso mogli doseči ravnotežja, ki bi zadovoljilo vse.

Uradnih podatkov o dogovorjenih imenih ni, skoraj gotovo pa so že končani kandidacijski postopki za Argentino, Japonsko in Svet Evrope. Slovenski krščanski demokrati so vztrajali, da Argentina pripade njim, v Buenos Aires bo odšel dr. Janez Žgajnar, redni profesor na biotehniški fakulteti v Ljubljani in priznan strokovnjak za prehrano živali. Zdajšnji odpravnik poslov v Tokiu Janez Primož bo jeseni napredoval v veleposlanika na Japonskem. Za mesto veleposlanika pri Svetu Evrope v Strassbourgu je najprej krožilo ime Boža Kovača, bivšega glavnega urednika Dela in Republike, vendar ga je v pogajanjih prehitela bivša mariborska županja Magda Tovornik, ki je nedavno pristopila k LDS.

Glavni urednik Gospodarskega vestnika Dušan Snoj si je med več kandidati pridobil prednost za veleposlaniško mesto v Moskvi, za Singapur pa sta še vedno dva kandidata, predstavnik slovenske banke v tem mestu in uslužbenka zunanjega ministrstva.

Zdajšnji veleposlanik pri skandinavskih državah Ivo Vajgl naj bi jeseni odšel v Rim. V Stockholmu naj bi ga zamenjal Vojislav Šuc, zdajšnji svetovalec vlade za multilateralne odnose, vendar Vajglava kandidatura še ni povsem gotova.

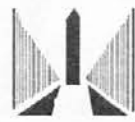
Slovenski krščanski demokrati so poskusili najprej iztržiti tudi odpoklic zdajšnjega veleposlanika v Bonnu dr. Borisa Frleca, vendar je manever propadel. Šele v naslednjem krogu bodo predlagali bivšega ministra za šolstvo dr. Petra Vencija, ker se bo Frlecu februarja iztekel mandat.

Vlada in zunanje ministrstvo sta pri imenovanjih veleposlanikov v nenehni zadregi, ker morata ohranjati ravnotežje med političnimi željami po zaposlitvi prestižnih mest s strankarsko lojalnimi imeni in vsaj minimalno diplomatsko izobraženostjo kandidatov. Strokovno usposobljeni kandidati pogosto nimajo ustreznega političnega zaledja, politično zaželeni ljudje pa so brez diplomatskih izkušenj. Za mesta v evropskih in svetovnih prestolnicah poteka hud medstrankarski boj, na manj prestižna mesta pa odhajajo izkušeni diplomati. Zunanje ministrstvo je kadrovske popolnoma izčrpano, nekateri njegovi uslužbenci se resno vprašujejo, če je v Sloveniji sploh dovolj ljudi za vzpostavitev solidnega diplomatskega aparata.

Med različnimi političnimi lojalnostmi in neredom v hierarhiji pa poteka še boj med dvema temeljnima zunanjepolitičnima strategijama.

Nekateri diplomati so zaljubljeni v Bruselj in zanemarjajo graditev močnih bilateralnih odnosov, drugim pa se zdi, da Slovenija bolj potrebuje meddržavne pogodbe o sodelovanju kot pa pretirano zapravljane energije v pogajanjih z Evropsko unijo. Ne za eno za drugo ni dovolj izšolanih diplomatov, začetek karijere na ministrstvu v Ljubljani pa ni atraktiven, ker so tam plače bistveno nižje kot na obrambnem in notranjem ministrstvu.

Ervin Hladnik Milharčič
„Delo“, 27. julija 1995

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Napovedi, kup napovedi. Tako skuša vlada ohraniti iniciativo na političnem področju sedaj, ko se položaj zapleta zaradi izredne socialne krize, ki dobiva najbolj tragičen izraz v pomanjkanju dela. Brezposelnost je dandanes viden obraz, a nikakor ne edini obraz, ki kaže delikatno stanje argentinske družbe, čeprav argentinska vlada mirno sedi na svojem mestu.

RAZNA PODROČJA

Zanimivo je, kako se včasih zgodovina ponavlja, in kako se drugič položaj popolnoma oddalji od starih tirnic. Veliki problemi argentinske družbe, zlasti na socialnem področju, ostajajo še nerešeni. A kar se tiče politične stabilnosti, je vse drugače kot je bilo pred leti. S polovico današnje krize, bi nekaj desetletij nazaj vlada že davno padla in vlado bi vodil kak vojaški režim; danes pa o kakem oboroženem posegu v razvoj argentinske politike nihče niti ne sanja. Povrh tega si vlada lahko privoščiti luksuz, da se izživlja v notranjih sporih, medtem ko opozicija ne najde načina, kako priti do izraza, kako pritegniti pozornost ljudi in prepričati družbo, da bi bila zmorna stopiti ob krmilo države in jo voditi po mirni poti.

Spopadi v vladi se odvijajo na različnih področjih in kažejo, kako je še vedno vse odvisno od enega samega moža: od predsednika Menema. A prav to stanje kaže na dejstvo, da ni prave debate, prave izmenjave mnenj glede velikih in težkih prашanj družbe, marveč da se polemika vedno vrti okoli majhnih, vsakdanjih zapletov in se izjalovi napor v brezpomembnih zadevah.

Predsednik je napovedal ogromno javnih del: gradili bomo stanovanja, gradili ceste, zgradili nov otok-letališče sredi reke pred Buenos Airesom, nove podzemne železnice, nove avtoceste... Vprašanje, kako to financirati pa povzročajo nasprotja: tako sta se zapletla v boj podpredsednik Ruckauf in tajnika za naravne rekurze in ambient Maria Julia Alsogaray. Da se zniža finančni pritisk na podjetja in se pospeši zaposlenost je vlada znižala obroke podjetij v socialni fond, kar je povzročilo spopad med gospodarskim ministrom Cavallom in guvernerjem province Buenos Aires Duhaldejem. Da se rešijo tisti tradicionalni organi družbenega življenja, kot so socialni in športni klubi, je kongres potrdil zakon glede socialnih in pokojninskih prispevkov teh ustanov; državni tajnik za davčne nabirke Carlos Tacchi je zahteval predsedniški veto in, ker ga ni dosegel (spopad je bil to pot z „ministrskim predsednikom“ Bauzájem), je enostavno odstopil. In tako dalje... Kot smo omenili, je v vseh teh zapletih končno odločil predsednik Menem, ki po mili volji suka palec gori ali doli.

Zanimiva bi bila tudi sociološka študija tega pojava, ki ima gotovo mnogo opraviti z argentinsko politično tradicijo pojava „caudillov“ (vodnikov), saj družba sprejema kot nekaj naravnega to predsednikovo postopanje. In vendar ima vsak od teh problemov, teh spopadov zaradi sicer malenkostnih zadev, globoko ozadje, v katerem se nahajajo vzroki marsikaterih današnjih kriz. Res je, da se podjetja nahajajo v težavah, a manjši prispevki teh podjetij v socialni fond ne bodo podjetnikov prepričali, da bi zaposlili večje število delavcev. Medtem pa bo ta manjša nabirka globoko odjeknila na socialnem področju, ker ta denar predstavlja važen dohodek javnega zdravstvenega sistema. Guverner Duhalde se je pulil za te prispevke, ker prav v provinci Buenos Aires zdravstveni sistem zahaja v prav kritično dobo. Slabo opremljene bolnišnice, slabo plačani zdravniki, popolno pomanjkanje zdravil, itd. več nezado-

voljstvo družbe, ki je tako prizadeta zaradi raznih drugih težav današnje krize.

Kar se Tacchija tiče, ima tudi svoj pravi mogoče, zlasti ne v stanju krize, kjer so vsi sektorji težko prizadeti, delati izjem z enim samim udom družbe. Bauzá pa gleda na stvar iz političnega vidika, in ta je končno prevladal v vladni odločitvi.

Enako je v polemiki med podpredsednikom in gospo Alsogaray. Zanj je važno, da se delo izvede. Ruckauf trdi, da je treba postopati po pravilih (sklicati natečaj za gradnjo), in da nima smisla plačevati z ozemljem sedanega letališča, ki naj se namenijo za zelene parke v tem zelenja prepotrebem mestu. Bomo že videli, kako bomo otok plačali. Kakšna bo usoda sedanega ozemlja, še ni jasno. A Menem je že odločil, da se skliče natečaj za gradnjo, kot predvidevajo danes veljavni zakoni. V tej točki je zmagal podpredsednik. Morda je v ozadju te odločitve tudi politični vzrok. V prestolnici bodo še letos volitve, in prebivalstvo je precej tenkočutno do določenih pojavov. Kakor hitro zavoha kako možnost korupcije, se volilci obrnejo drugam.

KAŽE NA IZBOLJŠANJE

Medtem pa strokovnjaki menijo, da je kriza dosegla najbolj kočljivo točko. Še več, celo močne ameriške finančne ustanove trdijo, da se bo od septembra naprej položaj pričel izboljševati. Te trditve so prišle v javnost istočasno, ko se je vlada začela pogajati z Mednarodnim denarnim fondom za bolj mile pogoje odplačevanja zunanje dolga in za spremenjene pogoje notranjih finančnih ciljev. Nekaj je jasno? S Fondom je bilo sklenjeno, med drugim, da bo davčna nabirka dosegla določeno vsoto. To je bilo lahko predvidevati, ko je država žive-la v razmahu potrošnje. Po mehiški krizi je nastopila huda recesija, ki še vedno razsaja in ji zaenkrat ni videti rešitve. Sedaj odstopajoči Tacchi je napenjal vse sile, a določene količine ni bilo mogoče nabrati. „Kjer ni, se Tacchi ne dobi,“ bi lahko zapisali. Treba je torej, da Fond spozna položaj in pristane na bolj ugodne pogoje.

Istočasno je razveseljivo dejstvo, da je zunanjetrgovska bilanca v prvi polovici leta bila precej pozitivna. Nad 880 milijonov je zanimiva vsota, ko je še lansko leto v istem obdobju rezultat bil negativen v višini dveh tisočev milijonov dolarjev. Pozitivni rezultat je zlasti posledica silnega izvoza v sosednjo Brazilijo v sklopu skupnega trga Mercosur. A to ima svoj negativen obraz: prevelika odvisnost od sosedov. Nekateri gospodarstveniki že protestirajo, da se gospodarsko Argentina spreminja v eno več brazilskih združenih držav. Drugi pa seveda trdijo, da je to pač pot integracije, ko bodo države počasi izginjale in nas bo leto 2000 našlo „združene“ kot je trdil general Perón.

Sedaj se opazovalci bavijo z dvema vprašanjema. Prvo: če je res položaj na poti izboljšanja, ker ni vse zlato kar se sveti, ima argentinsko gospodarstvo tako težke in temeljne probleme, da jih ne more rešiti občasni presežek zunanjetrgovske bilance. Po drugi strani Cavallov načrt ne vsebuje resnega programa za gospodarski razmah, trdijo. Drugo: če do izboljšanja res pride, je vprašanje, če bo to prišlo prej, predno začne goret v notranjosti. Te dni je posebno poročilo varnostnih organov govorilo o kritičnem socialnem stanju v devetih argentinskih provincih in o možnosti, da tam pride do hudih izgrediv. Marsikdo pa se tolaži, češ argentinska duša je bistveno mirne narave in do hujših izbruhov javnega nasilja ne bo prišlo. To je tudi res. Argentinec je temeljno miren človek. Včasih še preveč miren.

Približevanje Slovenije k Evropski zvezi

V sodobnem času ni mogoče postavljati umetnih meja niti trgovini in poslovanju, kaj šele komunikacijam. Slovenski krščanski demokrati ocenjujemo, da je za Slovenijo zdaj, ko je končno dosegla svoje tišče sanje — samostojnost, strateško zelo pomembno, da svoje prednosti, naj gre za prometno lego, turistično atraktivnost, znanje, kulturo, posebnosti, marljivost in iznajdljivost Slovencev, primerno izkoristi. Hkrati je potrebno storiti vse, kar je mogoče, da se izniči vsakršna možnost, da bi Slovenci še kdaj trpeli pod takim ali drugačnim jarmom politične ali narodne nestrpnosti. Nesporno dejstvo je, da je Slovenija zemljepisno in zgodovinsko sodi v Evropo in gotovo ne na Balkan. Zavedati se moramo, da sta dve sosedji Slovenije že članici, dve pa to nameravata postati. Slovenija ne more biti otok sredi Evrope, še posebej pa ne more obstati na tak način, kot na primer bogatejši Švica in Norveška.

Zategadelj je povezovalni proces, ki teče v Evropi, za Slovenijo izjemna priložnost tako na varnostnem, kot tudi na gospodarskem ali kulturnem področju. Projekt Evropske zveze lahko Slovincem zagotovi narodno in državno samostojnost ob vseh prednostih medsebojnega varovanja, trgovanja in sporazumevanja. Ena od gotovih, za Slovenske krščanske demokrate ne je pomembnih pridobitev približevanja EZ je tudi boljši stik s Slovenci po Evropi in obema manjšinama v zamejstvu. Članstvo v EZ bo narodno identiteto še dodatno okrepilo.

Slovenija in z njo SKD ima veliko srečo, da uživa v Evropi veliko simpatij in naklonjenosti. Nedvomno so tudi dobri stiki SKD s sorodnimi strankami, krščanskimi demokracijami drugih držav in članstvo SKD v EU (Evropska zveza krščanskih demokracij), kjer je Lojze Peterle tudi podpredsednik, dobro zagotovilo za uspešne meddržavne odnose v prihodnje. Pravzaprav je v Sloveniji (pa tudi nekoliko širše) levica tista, ki se Evrope boji. V slovenskih razmerah je to pogojeno z odporom do demokracije, tržnega gospodarstva in svobodnega tiska; vse to bi namreč v Sloveniji še dodatno napredovalo, če bi povezovanje z Evropo lepo steklo. Ob upoštevanju dejstva, da bivši komunisti sedaj ne delujejo le v dveh strankah (ZLSD in LDS) je veliko lažje razumeti, zakaj evropski zvezi poleg teh dveh strank nasprotujejo tudi t. i. „razumniki“ iz opozicije.

Slovenski krščanski demokrati smo posebej preko predsednika Lojzeta Peterleta kot zunanjega ministra, dejavno sodelovali pri projektu približevanja Evropski zvezi. Zunanja politika vlade, kot jo je vodil Lojze Peterle, je gradila na miru, sožitju in dobrososedskih odnosih. Pri ureditvi odnosov z Italijo pa je prišlo do zapleta glede t. i. oglejske deklaracije in njenih dopolnitev v Rimu. Lojze Peterle je že pred tem odstopil kot zunanji minister zaradi ne-partnerskega in nedialogskega ravnanja LDS glede izpraznjenega mesta predsednika državnega zbora (Školč ga je zasedel šele v tretjem poskusu). Da ne bi bilo prizadeto delovanje države nasploh, je želel v enem mesecu zaključiti in v tem času je prišlo do zapleta, saj je t. i. „totalitarno - ideološka“ naveza znotraj vlade pričela ureditev odnosov z Italijo označevati kot neprimerno, pri čemer je pomagala tudi intelektualna konica opozicije, Lojze Peterle pa je bil označen za „prodajalca slovenske zemlje“.

Kaj pa je bilo bistvo oglejske deklaracije? Njen namen je bil na načelni ravni in brez spreminjanja že obstoječih sporazu-

mov urediti odnose med državama, s tem pa pridobiti zeleno luč za pogajanja o pridruženem članstvu v Evropski zvezi. Ker je bila ta rešitev s slovenske strani zavržena in je prišlo do primera, ko se predsednik vlade obrne proti svojemu zunanjemu ministru, je Slovenija v očeh Evrope izpadla nekoliko neresno, italijanska diplomacija pa je dobila priložnost, da še naprej ovira približevanje Slovenije EZ in postavlja še višje pogoje. Bistveno v oglejski izjavi je bilo to, da je odprta vprašanja med Italijo in Slovenijo razdelila na tista, ki se jih rešuje na osnovi zakonskih obvez, in na tista, ki se jih rešuje z nenapisanimi gestami dobre volje. Oglejski papir je predvideval, da vlada zgolj predlaga pričetek postopka za spremembo ustave, brez obvez, kdaj se sprememba zares mora zgoditi. Temeljl je na recipročnosti — medsebojnem priznanju krivic in gestah dobre volje, ki naj bi to popravile. Preko tega je zagotavljal ugodnosti za obe manjšini — za Slovence v Italiji in Italijane v Sloveniji, kar bi v praksi pomenilo boljši položaj od sedanjega predvsem za Slovence v Italiji, ki imajo še vedno velike težave pri uveljavljanju svojih pravic. Vprašanje ezulov pa bi bilo rešeno s tem, da bi slovenska vlada izdelala natančen pregled nacionaliziranih nepremičnin ter začasno zamrznila promet z njimi.

Po neuradnih informacijah (uradnih seveda ni na voljo) je sedaj položaj veliko slabši — govori se o vračanju nekaj sto hiš, o obvezah za referendum za spremembo ustave, slovenska manjšina pa že izraža bojazn, da bo tudi morebitni dogovor o teh vprašanih šel na njihovo škodo. Obračun, ki so si ga naši politični nasprotniki privoščili na zunanjepolitičnem področju, ima za posledico dolgoročno neprecenljivo škodo; čeprav je bil čisto notranjepolitične narave, pa v medstrankarskih razmerjih in na lokalnih volitvah ni dosegel predvidene učinka, prej nasprotno.

Slovenski krščanski demokrati zaradi vsega navedenega, zaradi svoje v prvi vrsti za koristi Slovenije naravnane politike, ne moremo pristati na politične zamisli, ki ne bi uredile odnosov s sosedami, omogočile približevanje Evropski zvezi ali na rešitve, ki bi to omogočale po bistveno višji in za Slovence škodljivi ceni od tiste, ki bi jo bilo potrebno plačati lansko jesen.

Menimo, da je ustavni predpis o neložnosti tujcev neživljenjski, saj ga je mogoče nadomestiti z ustreznimi zakoni in podzakonskimi akti, tako da bi lahko omogočili nadzor pri nakupu zemljišč. Ta naj bi upošteval socialni, demografski in naravovarstveni vidik kmetijstva, varstvo naravnih parkov in skladni regionalni razvoj. Verjamemo tudi v trdnost slovenskega življa, ki je kljuboval že veliko hujšim pritiskom in skušnjavam. Sedanje stanje, ko imamo za evropske razmere edinstveno prepoved, hkrati pa lahko preko posredovanja vseeno kdorkoli kupuje kjerkoli, osebe, ki so slovensko državljanstvo pridobili na lahek način, pa s pomočjo spekulacij omogočajo nakup zemlje tujcem z Balkana, gotovo ne more za Slovenijo biti častno ali koristno. Vsekakor pa bomo Slovenski krščanski demokrati vztrajali, da se primerne rešitve za zaščito slovenske naravne in kulturne dediščine ter njena bogastva zaščitijo, pravila nakupa nepremičnin pa uredijo čimprej, gotovo pa pred prilagoditvijo ustave evropskim merilom.

Služba za stike
z javnostjo SKD

Pravice Slovencev

Odlok Palamara o razdelitvi volilnih okrožij tržaške pokrajine je neustaven. Tako je razsodilo Ustavno sodišče, ki je sprejelo priziv stranke Slovenske skupnosti, po katerem je Deželno upravno sodišče (TAR) lanskega oktobra odločilo že napovedane pokrajinske volitve. Ustavni sodniki so ugotovili, da je bil dekret takratnega tržaškega prefekta nezakonit takoj ob podpisu, to se pravi že leta 1956, kar pomeni, da so bile vse dosedaje pokrajinske volitve nezakonite. Ta razsodba pa ima vseeno pomembne politične in tudi zgodovinske razsežnosti.

Vladni komisar Giovanni Palamara je svoj dekret o razdelitvi volilnih okrožij izdal 1956. Odlok je razdelil pokrajinsko ozemlje na 24 volilnih okrožij, od katerih je 21 pripadalo ozemlju tržaške uprave, tri okrožja pa okoliškim občinam. Prefektov sklep je bil izrazito politične narave.

S tem je dal več glasov tržaški, bolj italijanski občini, popolnoma slovenske okoliške občine pa so dobile samo ostanke.

Palamara je s tem svojim odlokom popolnoma spregledal in grobo kršil državni

zakon št. 122 iz leta 1951, ki v devetem členu izreko določa, da nobena občina ne more ozemeljsko „pokrivati“ več kot polovice volilnih okrožij za izvolitev pokrajinskega sveta.

Ustavno sodišče je neizpodbitno dokazalo, da je šlo za grobo diskriminacijo manjših občin in njihovih volilcev. Po mnenju SSK so bili z odlokom vladnega komisarja in prefekta Giovanni Palamara oškodovani predvsem občani in volilci slovenske narodnosti.

Politično je zelo pomembno tudi dejstvo, da je to že tretje vprašanje, o katerem se je ustavno sodišče izreklo v prid slovenski manjšini. Znana je razsodba v zvezi s pravico do rabe slovenskega jezika v odnosu z oblastmi, nekoliko bolj pozabljena pa je razsodba v zvezi s pravico do izobešanja slovenske zastave. Če verjame mo pregovoru, ki pravi, da „v tretje gre rado“, potem se včerajšnji razsodbi ne gre čuditi. Tudi zato ne, ker je tedanji komisar Palamara očitno kršil zakon, a tega „nihče ni opazil“.

„Primorski dnevnik“

Srečanje treh Slovenij

V nedeljo, 6. avgusta, je bilo na Svetih Višarjih srečanje treh Slovenij. Ob 8. uri je bil križev pot po stari poti iz Žabnic, nato predavanje dr. Petra Venclja, državnega sekretarja za Slovence po svetu o „Problematiki sprave ob 50. obletnici konca druge svetovne vojne“; mašo je ob somaševanju duhovnikov daroval škof Metod Piriš.

O nastanku božje poti na Svetih Višarjih obstaja staro izročilo, ki pripoveduje, da je okoli leta 1360 neki pastir iz Žabnice iskal svoje ovce, ki so se bile izgubile. Našel jih je na vrhu Višarij, klečeče okoli brinovega grma. Začuden pastir je v grmu zagledal lep lesen kip Marije z Jezusom. Odnese ga je v župnišče v Žabnice. Tamkajšnji župnik je kip zaklenil v skrinjo, toda naslednji dan je bil kip spet na vrhu Višarij in prizor z ovcami se je ponovil. O zadevi je župnik obvestil oglejskega patriarha. Ta je takoj ukazal, naj na kraju, kjer je bil čudežni kip najden, čim prej postavijo kapelico. O tej ni več sledu. Druga je bila sezidana okoli leta 1500 in nanjo spominja kor sedanje cerkve. Velike slovesnosti so bile na Svetih Višarjih leta 1760, ko so ob navzočnosti velikega števila slovenskih, nemških in italijanskih romarjev obhajali štiristoletnico božje poti.

Cerkev je bila hudo opustošena med prvo svetovno vojno, ko je bila višarska Marija begunka po raznih krajih. Leta 1925 so milostni kip slovesno prenesli v obnovljeno višarsko cerkev, to je v svojem značilnem slogu poslikal Tone Kralj.

Leta 1982 je bilo na Svetih Višarjih prvo srečanje vernikov treh dežel: celovške škofije ter ljubljanske in videmske nadškofije.

Videmski nadškof Alfredo Battisti je tedaj Višarje imenoval „simbol združene Evrope“.

Letos se je srečanju pridružila še skupina 33 maturantov iz Argentine, ki te dni ob pomoči Izseljenskega društva Slovenija v svetu spoznava domovino svojih staršev oziroma starih staršev.

Boštjan Kocmur

Stoletnica Aljaževega stolpa

Planinska zveza Slovenije in drugi so objavili 1. avgusta, da bodo ob letošnjih okroglih obletnicah, 150-letnica rojstva Jakoba Aljaža in 100-letnica Aljaževega stolpa na vrhu Triglava, pripravili več prireditev.

Te se bodo zvrstile od 5. do 12. avgusta, osrednja pa bo 7. avgusta ob 11. uri v bližini stolpa. Na slovesnosti je predviden pozdravni govor predsednika republike in predsednika Planinske zveze Slovenije, Aljaževe pesmi pa bosta prepevala kvartet Spev in Kranjski kvintet.

Pošta Slovenije je v počastitev obletnic izdala priložnostno pošto znamko, Filatelistična zveza je izdala reprodukcijo razglednice Aljaževega stolpa z začetka stoletja in pripravila priložnostna žiga, založba RTV Slovenije pa je izdala kaseto z naslovom Spominčice, na kateri je zborovska izvedba Aljaževih pesmi.

Slovenskim skupnostim po svetu

Spoštovani!

Kot vsako leto vas vabimo, da pošljete do prvega tedna v septembru načrtovane predloge in potrebe za leto 1996.

Republika Slovenija se je v svoji ustavi zavezala, da bo skrbela za stike s Slovenci po svetu. To pomeni gostovanja raznih posameznikov in skupin v Slovenijo in iz Slovenije v tujino, podpora slovenskemu tisku, radijskim oddajam in šolstvu.

Že od leta 1993 je naše društvo pooblaščen za izvedbo programov financiranja na področjih ministrstva za kulturo, ministrstva za znanost ter ministrstva za šolstvo in šport. V dveh letih in pol smo financirali več kot 30 tovrstnih programov in pobud. Ker je pomembno, da ne zamudimo roka in prijav, vas naprošamo, da nam čimprej sporočite svoje potrebe in želje.

Lep pozdrav!

Boštjan Kocmur, predsednik

Izseljensko društvo Slovenija v svetu

Štula 23, 61210 Ljubljana - Šentvid, Tel./faks 00-386-61-152-1008

FRANC ZOREC

NEKAJ RESNICE!

Vse, kar se je v Sloveniji dogajalo med vojno, so enako doživljali vsi narodi Jugoslavije. Podobno usodo so doživljali tudi Grki. Naslednji izvlečki iz Churchillovih spominov to potrjujejo.

Tam nekje leta 1936 so pri nas komunisti zbrali okoli 300 prostovoljcev v pomoč rdečim v Španiji. Resnično, šli so na vaje za bodočo revolucijo v Jugoslaviji, za prihodnjo OF, proti monarhiji oziroma zapadni demokraciji. Takrat ni bilo Nemcev in Italijanov v Sloveniji. Kot člani mednarodnih brigad so bili pod vodstvom „Tretje internacionale“ in pod okriljem Moskve. Tito je v Parizu zbiral prostovoljce. Ob razpadu prve Jugoslavije so se kmalu pojavili v domovini. Takrat je KP sodelovala z Nemci, ker je bila Sovjetska zveza zaveznica Tretjega Reicha. Ob tej priliki so ustanovili „Antiimperialistično zvezo“.

Churchill presoja to obdobje takole: prvi, ki se je uprl Nemcem je bil general Mihajlovič 1941. leta, takoj po okupaciji Jugoslavije, kot prvi gverilec. Takrat so bili nacisti najmočnejši. Odlikovan je bil od ameriške vojske. Tudi Grki so se uprli, a ob hudih represalijah Nemcev so enostavno prenehali z uporom. Gverilo so pričeli objavljati šele dve leti kasneje, to je julija 1943. Pojavili so se v treh oblikah 7. julija 1943. (O. K. str. 192 in 300)

Churchillovo pismo maršalu Alexandru to dokazuje. V tem času pa so se med četniki in partizani odigrali hudi boji. Tito je vodil boj brezobzirno, ne glede na žrtve in tudi ustrahoval ljudi. Do takrat so Angleži imeli uradno svoje misije le pri Mihajloviču. Voditelj je bil Stevenson.

Angleži so prosili Sovjete, naj posredujejo vsaj za skupni nastop jugoslovanskih ilegal proti Nemcem. A niso uspeli. Sovjeti so se izgovarjali, da jih balkanske razmere ne zanimajo.

Na drugem mestu Churchill opisuje hud razdor med Grki. Angleži so imeli popolnoma drug odnos do Grkov kot do Jugoslovancev. V nekem pismu Churchill piše Roosevelt (str. 272 Z. T. in 394 O. K.), da je svoboda Grčije tudi svoboda Amerike in vsega zahodnega sveta. Uradne misije so k Titu pričele prihajati junija leta 1943 (kapitan Deakin prvi), a so pri Mihajloviču ostale do konca leta 1944. (Še po priznanju Tita.)

Z Grki pa so redno in stalno vzdrževali stike, tako po morju kot po zraku. Čeprav se Grki niso nič kaj preveč upirali Nemcem, so vendar Grčijo smatrali kot glavni zid proti Sovjetom. Churchill se vpraša: naci- zem bomo uničili, pa potem? Od grškega kralja Jurija II. so naravnost zahtevali in izsiljevali, da ustanovi regentstvo pod vodstvom škofa Damaskinosa, da bi povezal vse sile za skupno sodelovanje, čeprav so takrat tudi po Grčiji bile protikomunistične „Narodne straže“. Angleže to ni oviralo. Grki so starodaven zgodovinski narod.

Leta 1943 je grška gverila ponovno oživela. Obstajali sta dve, popolnoma ločeni organizaciji. Ena je bila komunistična, s svojo politično vejo EAM (po naše OF) in vojaška ELAS (pri nas NOV). Druga ilegala EDES pod vodstvom Napoleona Zervasa pa je imela v svojih vrstah nacionaliste.

ELAS je po odhodu Nemcev napadel izkrcane Angleže. Grozno so pobijali politične nasprotnike, ugrabili 8000 talcev, katere so postopoma pobili. (Z. T. 287) O tem položaju v Grčiji bi bilo vredno še pisati, ker so bile razmere, kot vidimo, podobne našim. (strani 588 Z. T. in 452 O. K.)

Churchill posebno poudarja: Grki in Judje, dva najstarejša naroda, a najbolj razprta med seboj. (450 O. K.) A vendar sta Atene in Jeruzalem dve mesti, ki sta dali

največ človeštvu. V tem je njihova žilavost, saj se na koncu vedno znajdejo. A zavezniški nikogar niso smatrali za izdajalca, vendar so bili proti EAM t. j. grški OF. Za Grke so bili drugače opredeljeni kot za nas. Ni čudno, da so za isti del sveta imeli dvojno merilo. Izgleda, da je usoda bila načeta v Kairu in Teheranu ter jo je poznejša Jalta le zapečatila.

V oktobru leta 1944 so ELAS napadli EDES, to je Zervasa in angleško glavno komando v Kairu, kljub temu, da so zavezniški že 29. septembra 1943 določili, da bo Grčija spadala na Zahod. Šele kasneje v Jalti je bila za Jugoslavijo sprejeta formula 50%/50% (str. 209 Z. T.) Dokončna razdelitev je bila zaušnica Angliji (str. 211 Z. T.).

Ob okrepitvi grške ELAS ob razpadu Italije so se rdeči zelo opomogli in povzročili v deželi hudo revolucijo. Obkolili so angleško posadko 5000 mož. Na strani 460 se bere v pismu g. Leperju: razne grupe gverilcev so pravi „banditi“, ki se smatrajo za rešitelje naroda. Vendar Anglija hoče Grčijo svobodno, v svobodnih vodah vzhodnega Sredozemlja.

Kaj pa se je dogajalo medtem v Jugoslaviji? Na strani 574 O. K. je opisana razdelitev nemške vojske v Jugoslaviji. Hrvatje omenjajo, o Slovencih nisem našel besede in domobrance nisem zasledil v seznamu sovražnikov. Tu se lahko vprašamo: kdo se je boril za naš narodni obstoj? Mi ali „španski borci“, ki so hoteli uvesti mednarodni komunizem?

Zakaj so se grški komunisti borili proti Angležem?

Ko so zavezniški priznali Tita, je ta obljubil, da bo po vojni ustanovljena v Jugoslaviji prava demokracija. To je bilo 12. avgusta 1944 ob srečanju Churchilla in Tita. Bili so prisotni Mac Lean in tolmač. To srečanje je Churchill podrobno opisal na straneh 90-94 Z. T. Tito obljublja ob tej priliki demokracijo in resnično svobodo po zapadnem načinu. Kdo je torej koga izdal in prevaral?

Še ena Churchillova misel: „Tita“, ki si je to ime nadel sam, so izvezli Sovjeti (str. 391 O. K.). Kljub dogovoru 50%/50% je res, da smo mi Angleži podprli 90%, da pa so Sovjeti imeli 99% vpliva. — Za koga se je torej borila na Slovenskem NOV? Angleži so se borili za svoje interese. Angleški pregovor pravi: prijatelji in sovražniki se menjajo, naši interesi nikdar. Kdaj se bomo Slovenci naučili, da bi to moglo veljati tudi za nas?

Naivno zveni, ko Churchill večkrat pomisli, da bi Mac Lean lahko prevzel vodstvo vseh jugoslovanskih sil in vodil boje. Churchillovo željo, da bi se izkrcali v Istri in Trstu, je Tito stalno zavlačeval in se izmikal. Sovjeti so se delali, kot da nič ne morejo pri tem. Churchill je bil prepričan, da je komunizem za zahodno Evropo največja nevarnost (str. 272 Z. T.).

Tujec je kmalu spoznal laž glede OF in NOV. Kdaj pa bodo uvideli doma, kako so izkoriščali svobodoljubno dušo našega človeka in njih potomci še danes lažejo?

Churchill izraža spoštovanje vsem tistim, ki so šli v boj iz ljubezni do domovine, a na žalost so se prepozno zavedli, da se bore za interese KP (272 Z. T.) in svetovni komunizem.

Da bi si Angleži pri nas pridobili čim boljše pozicijo, so božali Tita. V Grčiji so se skupno z „domobranci“ to je „Nacionalno stražo“ in EDES, borili proti komunistom EAM in ELAS. V Atenah so komunisti pobili policijo, vplivne ljudi, ugrabljali talce in pobijali, nekaj so jih odpeljali v sosednjo Jugoslavijo. To se je dogajalo od decembra 1944. in 1945. leta (str. 278 Z. T.).

Maršal Alexander je proti koncu vojne

Alojzijeve proslava

Iz različnih vzrokov se je Alojzijeve proslava prenesla na prvo nedeljo v juliju. Pričela se je s sv. mašo, ki jo je daroval prof. France Bergant. V pridigi je združil tri misli: Praznovanje sv. Petra in Pavla, katerih god praznujemo 29. junija. Sv. Petra se spominjamo kot prvega Kristusovega namestnika ali prvega papeža. Sv. Pavla pa kot vnetega oznanjevalca vere in pisca nešteti pisem prvim kristjanom. Oba sta umrla mučeniške smrti.

Druga misel — opis svetniške podobe mladega Alojzija, ki je prav zaradi mladosti in čistega življenja postal zavetnik mladine, naj bi otroke in mladostnike navajala, da bi posnemali njegovo skrb za čistost, samoodpoved in poštenje.

Spomin na naše med in povojne žrtve, pobite domobrince pa je bila tretja misel. Zaradi ljubezni do Kristusa so trpeli in umirali; so naši mučenci.

Ta misel, misel na žrtve vojne in revolucije se je nadaljevala pred spomenikom naših junakov. Deček in deklica, oba v narodni noši sta pred njega položila slovenski šopek. Zmolili smo molitve za rajne, nato pa so učenci Balantičeve šole recitali njegove pesmi. Pretresljivo je izzvenela pesnikova vizija o mučeniški smrti tisočev, njih pozabljenju in njihovi prošnji: Z ljubeznijo nas vse zberite, požegnajte in pokopljite... Pripravil in vodil jih je Frido Beznik. In tako kot vse, česar se Frido loti, vse postane umetnina. Tudi ta recitacija je bila umetnina. Hvala!

Še pesem Oče, mati... in pomaknili smo se v dvorano k tretjemu delu praznovanja. V odsotnosti šolskega referenta Franca Vitriha je navzoče toplo pozdravila voditeljica tečaje ABC po slovensko, ga. Marjana Batagelj. S prisrčnimi besedami je razložila namen srečanja v Slovenski hiši, pozdravila gosta iz Avstralije župnika Toneta Gorjupa. Potem pa je tako kot le on zna govorila o igri Vila malina. Otrokom je razložila, kaj pomeni malina. Da je gozdni sadež, ki raste v Bariločah. Od tam je prišel tudi Tone Bergant, ki je naredil scenerijo — gozd pod snežnimi vrhovi — s katero je igralcem in gledalcem pričaral pravljico lepoto bariloške pokrajine.

Nežna glasba nas uvede v začetek igre (orgle prof. Ivana Vombergar, kitari Danijela in Sonja Avguštin). Vsebinska igra je kratka zgodba majhne vile (Aleksandra Omahna), ki je še tako majhna, neredna, poredna, da še imena nima. Vse to izvemo iz pogovorov ali majcenih prepirekov, ki jih ima s studencem (Marcel Brula), z lilijo (Luka Vombergar), z ježem (Marko Vombergar), z jazbecem (Aleks Cestnik), s pod-

izjavil, da je Tito enak Hitlerju in Mussoliniju. Zoper to izjavo se je pritožil Stalin (12. junija 1945 str. 400 Z. T.). Alexander je tudi pripomnil, da je bil v svetovnem kontekstu Titov boj komaj zaznaten in da so partizani zasedali prostor, katerega so izpraznili Nemci (str. 496). Le-ti so se umikali obkolitvi Angležev in Sovjetov. Težko je opravičevati trpljenje narodov, ki so ga povzročili komunisti (str. 481).

Sicer pa so znaki kot rdeča zvezda, srp in kladivo dovolj zgovorni, da povedo, komu so služili in kaj so pod njima skrivali. Svoboda ima vse znake, a te ima le vsak človek sam.

Kdor hoče še bolj poznati resnico, naj se poglubi v podobo takratne Evrope in Slovenije. Spoznal bo, kdo je komu lagal in kdo laže. To je dolžnost nas vseh, tudi „tovarišev prenoviteljev“, kajti če ni resnice, ni prave svobode.

Viri: Knjige „Churchillovi spomini“, „Zmage in tragedije“ (Z. T.) in „Obroč se krči“ (O. K.).

lasico (Tatjana Javoršek) in šojo (Marjeta Javoršek). Medtem, ko se vila strašno dolgočasi in ne ve kaj početi, zagleda jagodo. Prvo malino. Seveda si je zaželi. Ali jagoda je velika, prevelika in pretežka zanjo, da bi jo lahko odnesla v miren kotiček in jo pojedla. Kar tam se spravi k delu, a groza, prizibal se je jež. Njegove bodice z lahkoto odpodijo vilo, da se žalostna umakne. Pa jež se dolgo ne veseli. Priraca jazbec, ki si tudi lasti pravico do maline. Večji je od ježa in ta ostane praznih rok. Ali jazbečevo veselje je kratko. Pripodi se šoja, ki med vrisčem in truščem izvleče malino k sebi. Med tem pa se prihuljeno priplazi podlasica, zgrabi šojo za vrat in joj... malina se zakotali do vile. Njena potrpežljivost je bila nagrajena. Končno je malina njena. Lahko jo pojé. Pri tem človekoljubnem opravilu pa se domisli, da si je zaslužila ime. Od zdaj naprej bo vila Malina.

Vsi navedeni igralci so bivši učenci Slomškove šole. Vsi že „doma“ na odru. Aleksandra je najmlajša med njimi. Pa se nam je že večkrat predstavila kot nosilka glavne vloge. Njena igra je neprisiljena in prijetna. Poleg naravnega igranja ima še pevski talent. Bo kdaj poklicna igralka?

Pa režiser? S svojo prvo režijo je Štefan Godec pokazal in dokazal svojo sposobnost. Iz slušne igre (kasete) Svetlane Markovič je postavil na oder delo, ki ne služi samo pozornost publike, ampak dejstvo, da je eden več med mladimi režiserji, ki bodo nadaljevali delo naših odrov. Z izredno domiselnostjo je razgibala dogajanje na odru. S pomočjo koreografinje (zakaj je ne bi tako imenovali) Gaby Malovrh, ki je pripravila plesne za ptičke, zajčke in mravljice (otroci prvega, drugega in tretjega razreda), je dopolnil in razširil igro ter jo napravil še bolj prijetno za uho in oko.

Za uspeh igre se je treba zahvaliti še voditeljici Slomškove šole Heleni Zupan-Malovrh, ki je vsebino oz. besedilo igre spravila na papir, in prof. Vombergarju, ki je zapisal note. Koliko časa in potrpljenja? Da so bili kostumi nastopajočih tako lepi, gre zahvala Andreji Cestnik, ki jih je izdelala po zamisli režiserja. Za lučne efekte pa posebna hvala Bogdanu Magistru.

Res, hvala Bogu, slovenski mladi rod krepko stopa po stopinjah svojih staršev, nadaljuje njihovo delo in če Bog da, še bomo živeli, živeli Sloveniji v čast in ponos. Hvala vsem in vsakemu posebej za tako lep užitek. Korajžno naprej!

Marija Slabe

Prepovedano delovanje Antikomunistične legije

Stane Vežjak, predsednik Antikomunistične legije, je prejel od notranjega ministrstva sporočilo, da Legija ni bila priznana kot politična stranka.

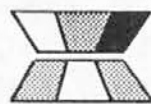
Staneta Vežjaka poznamo kot odločnega protikomunist, ki je bil med prvimi pri Lipi sprave na Žalah in ki je zasidil že vrsto lip, ki so jih neznanci sproti izruvali. Tudi je poznan kot avtor plakatov, ki so jih nosili po Ljubljani — „Fašisti, nacisti, komunisti — za Slovence isti“.

Notranje ministrstvo očita programu njegove stranke, da ni v skladu z ustavo, ker je odločno protikomunistično in baje odreka komunistom njihove pravice.

Po poročilu v Slovincu z dne 3. avgusta se bo Stane Vizjak pritožil na ustavno sodišče, ker je zakon o registraciji strank precej krivičen, pa tudi mnenje notranjega ministra Štera na nekaterih mestih jemlje pravice Antikomunistične legije, iste pa pusti naslednicam komunističnih strank, čeprav ugotavlja minister, da je bil komunizem negativen pojav.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Registriranih brezposelnih ljudi se iz meseca v mesec vztrajno zmanjšuje. V maju jih je bilo 116.000, kar je za 2,3% manj kot prejšnji mesec in 8,2% manj kot lani ob istem mesecu.

MARIBOR — Ekološki razvojni sklad je namenil 34 milijona dolarjev za zmanjševanje onečiščenega zraka. Tam so prepovedali uporabo tistih goriv, ki vsebujejo preveč žvepla. S posojilom bo mogoča sprememba sedanjih kurišč v okolju, bolj prijazno ogrevanje, nove boljše peči ali ureditev dimnika in podobno.

LJUBLJANA — Vsak dan ob petih popoldan se pred Magistratom zberejo razni tuji turisti, da jim vodiči pokažejo zgodovinske in arhitektonske zanimivosti Ljubljane. Vodiči predstavljajo Ljubljano v angleščini in slovenščini, pa tudi v italijanščini. Za organizacijo skrbi Promocijski center na Trubarjevi cesti.

LJUBLJANA — V Sloveniji je registriranih 21.500 beguncev z juga in ta številka se čedalje bolj manjša. Humanitarne pomoči pa tujina skoraj več ne daje, razen Rdečega križa ali Rdečega polmesca. Begunske centri so v Ljubljani, Mariboru, Cengelu, Jesenicah, Velenju, Postojni in Škofji Loki.

GORNJA RADGONA — Na pomurskem sejmu mesnih izdelkov je mesno predelovalna industrija Kras Sežana od 25 izdelkov dobila tri zlata odličja, 11 srebrnih in 9 bronastih. Druga se je uvrstila MIR Gornja Radgona.

ČEDAD, Italija — Tam se je pričel festival glasbenih in gledaliških dogodkov Mittelfest, posvečen srednjeevropski ustvarjalnosti. Ob pričetku so izvajali Bartokovo opero Sinjebradca v izvedbi videjskega orkestra pod vodstvom Andreja

Nanuta. Nato je Mladinsko gledališče iz Ljubljane uprizorilo Lepo Vido.

NÜRNBERG, Nemčija — Slovenska filharmonija sodeluje na 11. mednarodnem festivalu Musica Sacra. Pri festivalu sodeluje tudi zbor Consortium musicum s solisti: Veroniko Fink, Markom Finkom, Mirjam Kalin in Markom Robinškom. Izvedli so Knjigo s sedmimi pečati Franza Schmidta.

OSAKA, Japonska — V razstavnem prostoru železniške postaje so pred dnevi odprli razstavo varjenih skulptur slovenskega kiparja Alojza Jerčiča, ki že dalj časa živi na Japonskem.

RUŠE — Podpredsednik državnega zbora Vladimir Topler je v začetku julija odprl sedmi mednarodni ekološko-raziskovalni tabor EKO Ruše 95. V devetih dneh bo 22 srednješolcev in študentov iz vse Evrope pod vodstvom inštruktorjev v laboratoriju in naravi obravnavalo sklope iz varstva okolja, vpliv kemikalij na vsakdanje življenje, kakovost pitne vode, ocenjevali bodo poškodovanost gozda in testirali čistilne naprave, na koncu pa objavili poročila in upajo, da jih bodo upoštevali tudi v praksi.

NOVO MESTO — Tu je bilo nedavno ustanovljena Akademski pobuda, ki si prizadeva, da bi v Novem mestu ustanovili novo univerzo. Zaenkrat tam delujeta oddelki ljubljanske univerze za strojništvo in enota pedagoške akademije.

GRM PRI NOVM MESTU — Letos že sedmič organizirajo poletne počitnice za slovenske študente s Koroške, na katerih si lahko na raznih tečajih izboljšajo znanje slovenščine. Vsak dan imajo dopoldan jezikovno vzgojo, pozneje pa si jo bogatijo tudi v stikih z okoljem in naravo.

Nepričakovani velemojster

Slovenski šah je dokaj nepričakovano dobil novega, osmega velemojstra. V postopku za izredno naturalizacijo je bila pred dnevi ugodno rešena prošnja Aleksandra Beljavskega, ki se bo tako preselil v Slovenijo. Spor ukrajinskega velemojstra s svojo šahovsko federacijo se je po spletu naključij za nas končal nadvse ugodno. Nobenega dvoma namreč ni, da bi bil triništiridesetletni supervelemojster zelo zanimiv za celo vrsto držav. Po razpadu Sovjetske zveze in njenega šahovskega imperija je namreč več kot desetnina njenih velemojstrov dobila nove domovine. Toda samo Jusupov, ki je dobil nemško državljanstvo, se lahko pimerja z Beljavskim.

Z ratingom 2650 je čisto v svetovnem vrhu, saj deli petnajsto mesto in ga do deseterice loči le trideset točk.

Šahovski svet ga je spoznal leta 1973, ko je postal svetovni mladinski prvak. Že dve leti pozneje pa je bil tudi velemojster.

Njegovih uspehov je preveč, da bi jih naštevali. Zato se lahko omejimo le na zares velike: štirikrat je bil sovjetski državni prvak, z olimpiad in svetovnih prvenstev ima pet zlatih kolajn, trikrat je bil kandidat za svetovnega prvaka...

Koliko lahko igralec takšnega „kalibra“

pomeni za slovensko reprezentanco in naš šah nasploh, najbrž ni treba posebej poudarjati. Še zlasti, ker ni prišel kot najemnik. Slovenija mu je zelo všeč in to je bil tudi glavni vzrok, da je pri iskanju novega potnega lista najprej poskusil pri nas.

Iz vsega povedanega pa izhaja, da veliki zvezdnik ne bo imel nikakršnega posebnega položaja. Izvršni odbor Šahovske zveze Slovenije je, ko je tehtal svojo opredelitev, še zlasti prislunil velemojstrovem zagotovitvi, da bo igral za reprezentanco pod enakimi pogoji, ki bodo veljali za vse druge reprezentante.

Med tistimi, čigar glas je bil pri šahovskem odločanju nadvse pomemben, je zelo jasni in odlični da izrekel tudi kapetan državne reprezentance, velemojster Bruno Parma.

Po njegovem sploh ne gre samo za zares vrhunškega velemojstra, marveč še za veliko več. Beljavski je namreč tudi eden izmed vrhunskih sodobnih šahovskih gentlemanov in zato uživa spoštovanje in ugled povsod, kjer ga poznajo.

Torej bo tudi po tej plati svoji novi domovini vsekakor v čast.

Boris Kutin
„Delo“, 24. julija 1995

Osebne novice

Krsta: V nedeljo, 6. avgusta, je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi Melani Žitnik, hčerka Antona in ge. Marjane roj. Burja. Botrovala sta Matej Žitnik in Silvija Burja. Krstil pa je France Burja OFM.

V Tandilu pa je bil krščen 15. julija Tomaž Miha Koželnik, sin letalskega oficirja (teniente 1°) Miha in ge. Mariele roj. Torres. Botra sta Octavio Torres in ga. Mar-

ta Koželnik Smole.

Najlepše čestitke!

Poroka: V soboto, 5. avgusta sta se poročila v cerkvi sv. Kajetana v Belgrano Martina L. Andrejak in Adrián Pablo Cersosimo. Za priči sta bila nevestin brat Miha Andrejak in ženinova mati Nidia Cersosimo.

Novoporočencema želimo veliko sreče!

Smrti: Umrli so v Neuquenu Jože Tušek, v Del Viso ga. Rozina Prosen (95), v Mar del Plati Boris Kromar (76) in v Slovenski vasi Stane Mehle (61).

Naj počivajo v miru!

BARILOČE

Praznik narodnostnih skupin

V sedanjih težavnih gospodarskih okoliščinah je skoraj neverjetno, da je vsakoletni Praznik narodnostnih skupin, ki je bil 7.—9. julija, spet tako odlično uspel.

Seveda je zdaj ves program tekoč in izdelan. Vendar so stroški isti kot zmeraj in samo tridnevna polna zasedba gasilske dvorane more zadovoljiti organizatorje in posamezna društva. Kot sem že v uvodu omenil, smo spet doživeli obilen obisk, praznik je blestel in blagajne so bile za sedanje prilike zadovoljive.

Slovenska skupina je letos znova prikazala plese, ki so se pripravili v Bariločah. Nastopilo je osem odraslih parov in šestnajst otrok. Posebnost letošnjega nastopa je bila, da so se odrasli plesalci predstavili najprej v belokranjski, potem pa v gorenjski narodni noši. Obe točki je občinstvo navdušeno sprejelo. Med bariloškimi skupinami so močno ugajali Avstrijci, ki so sicer plesali salonske valčke, ne kmečko folkloro. Pač pa so se Rusi pojavili tudi v bojarskih kot tudi kmečkih oblekah. Izredno lep in izdelan nastop je pripravila občinska plesna skupina, ki je predstavila argentinsko folkloro in je njihov pericoñ žel veliko odobravanje.

Kot običajno so se na odru pojavili gostje iz velikih mest. Nemci so pripeljali ansambel iz Sao Paula v Braziliji, Baski so

prišli iz Rosaria, Hrvati iz San Justa in Italijani iz Buenos Airesa. Italijani so se kot ob vsaki priložnosti odlikovali v živahnosti, Baski so prikazali vojsko, bitke in smrt, vendar so letos dodali še nekaj bolj romantičnih ženskih plesov. Res lep čeprav precej dolg nastop so nudili sanhuški Hrvati. Gre za skoraj profesionalno skupino, ki namerava gostovati tudi v Evropi.

Slovenska plesna skupina je vežbala od aprila naprej bodisi v Planinskem Stanu, ali pa v prostorih zavoda „Alondra“. Nekatero dame so se močno potrudile s pripravami. Tako je Alenka Bergant sešila 16 belokranjskih noš, Marija Osojnik López pa je izdelala 16 zastav, ki so se pri plesu uporabljale. Bogdan Bertonec je vso glasbo snemal. V nastopajoči skupini so bili mlajši otroci slovenskih staršev, pri starejših pa so sodelovali Neslovenci tako na primer en danski, en švicarski in en madžarski potomec. Tudi pri pripravah not za harmoniko smo doživeli podporo dobrovoljcev iz nemške šole. Res je torej, kot so lansko leto omenili gostje iz zahodne Evrope, da je lahko bariloški praznik za mednarodno skupnost zgled, kako uspešno sodelujejo različne narodne kulture. In da je organizacija gladko stekla, se je treba zahvaliti neumorni Lili Caggiano, ki je tudi osebno krila številne stroške.

Slovensko planinsko društvo se mora še posebej zahvaliti vsem, ki so delali in prispevali za stojnico, ki je kot po navadi društvu nekaj prinesla. V. A.

SAN MARTIN

Občni zbor

V nedeljo, 9. julija po sveti maši je bil v gornji dvorani Doma 34. redni občni zbor. Lepo število navzočih je pozdravil predsednik Jože Zihel. Sledila so poročila odbornikov. Tajnica Darinka Zorec je poročala o delu in sejah odbora, opisala je tudi glavne kulturne prireditve. Blagajnik Gregor Verbič je nakazal ekonomski položaj Doma. Med člane je razdelil liste o bilanci dobe 1.5.94—30.4.95.

Sledile naj bi volitve novega odbora, a ker ni bila predstavljena nobena lista, je predsednik sklical novi občni zbor za 30. julij.

Ponovno smo se zbrali ob novozočnosti našega župnika Franceta Šenka. Z odobravanjem vseh navzočih je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Andrej Peršuh, 1. podpredsednik lic. Vladimir Voršič, 2. podpredsednik Janez Marinček, tajnica Vera Podržaj, namestnika Magdi Vlaho in inž. Tone Podržaj, kulturna referentka prof. Lučka Kastelic, namestnik Andrej Rezelj,

blagajnik Gregor Verbič, namestnik Marko Škulj, gospodinja Magda Petkovšek in Janika Jesenovec, gospodar inž. Toni Kastelic, mladinski referent Aleksander Leber. Odborniki: Anton Paulič, Stane Župančič, Tone Belec, Lojze Tašner, Rudi Dimnik, Tomaž Filipič. V nadzornem odboru sodelujejo: Saša Golob, Franc Horvat, Janez Dimnik in Franc Lobnik.

Na prošnjo Antona Pauliča smo se z molitvijo spomnili pokojnega Poldeta Novaka, bivšega predsednika, ki je bil med ustanovitelji Doma.

Novoizvoljeni predsednik Doma Andrej Peršuh se je vsem zahvalil za zaupanje in naprosil vse člane za pomoč pri skupnem delu.

V. P.

Evropska zveza in slovenski finančni minister Gaspari sta 1. avgusta podpisala sporazum, po katerem bo Slovenija dobila skoraj milijon ECU nevratljivih sredstev, da razširi mejni prehod z Madžarsko Dolga vas. S tem bo razširjen ta tako važen prehod med Vzhodom in Zahodom.

Srečanje učiteljstva ljudske in srednje šole

Slovenska hiša, na državni praznik, ponedeljek,
21. avgusta ob 15. uri

Prisrčno vabi Šolski odbor ZS

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Latalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

Lepo sobo v Ljubljani oddam za mesec julij in avgust. Tel. 658-0154.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Slovenska kulturna akcija

Ivan Bukovec RAZSTAVA OLJ

Sobota, 19. avgusta, v Slovenski hiši

MUTUAL SLOGA REDNI LETNI OČNI ZBOR

bo v nedeljo, 13. avgusta, ob 10.30 uri v Slovenski hiši,
Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

Dnevni red: Poročila Upravnega odbora in Nadzorstva; odobritev revalvacije Mutualovega premoženja in volitve članov odbora, ki so jim mandati zapadli 30. aprila 1995.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj maša za vse člane SLOGE, ki so umrli med lanskim in letošnjim občnim zborom.

Vsi člani Mutuala SLOGE lepo vabljeni!

Upravni odbor

SDO

SFZ

XXVI. PEVSKO-GLASBENI VEČER

v soboto, 19. avgusta 1995 v Slovenski hiši

19.15 mladinska sv. maša

20.30 začetek programa

Te pričakujemo!

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustil dne 26. julija v starosti 76 let naš predragi mož, oče, stari oče, tast in stric,

dr. Franci Luskar

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti na pokopališče Parque de Descanso v Mendozi. Posebno se še zahvaljujemo župniku Jožetu Hornu za vodstvo pogreba in tako tolažljive besede pri sv. maši. Tudi najlepša hvala inž. Jožetu Šmonu in inž. Žarku Šturmu za prelepe spominske besede. Tudi pevcem, ki so mu zapeli lepe slovenske pesmi, katere je ljubil nad vse, Janezu Duhovniku, ki mu je ves čas njegove bolezni stal ob strani in lajšal njegovo težko bolezen z vsakodnevnimi sprehodi in invalidskem vozičku, naj mu Bog povrne,

Žalujoci: žena Katica,
sin Dušan,
hči Breda,
zet Edvard Michieli
vnukinji Carla in Laura

Malargüe, Št. Vid na Planini, Prebol

Slomškov dom Slomškova šola

Nedelja, 13. avgusta

OTROŠKI DAN

9.00 sv. maša
12.00 družinsko kosilo in
mini tombola za otroke
Prisrčno vabljeni!

Darujte
v tiskovni sklad!

Poravnajte naročnino!

Vemo, da bo On, ki je obudil Jezusa, tudi nas z Jezusom obudil. (2 Kor 4, 14)

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 6. avgusta zaspal v Gospodu

Stane Mehle

Iskreno se zahvaljujemo vsem za pomoč in tolažbo med boleznijo in številnim rojakom, ki ste se prišli od njega posloviti.

Posebna zahvala gre gospodom Mirku Grbcu, Janezu Petku, Juretu Rodetu, Andreju Stanovniku, Jožetu Škerbcu in Franciju Pavliču za duhovno oskrbo, pogrebno mašo in molitve ob krsti; sestrama Lavrenciji in Snežni za vsestransko pomoč in Janezu Petku CM, Marjanu Lobodi in Vinku Glinšku za poslovilne besede.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci: žena Mari,
otroci: Lojzka, Marjetka, Jože, Marija in Lučka,
sestri: Olga in Slavka z družinama
ter ostalo sorodstvo

„Jaz sem vstajenje in življenje...“

Vsem članom sporočamo, da je 28. julija za večno zaspal v Gospodu ustanovni član in bivši predsednik Slomškovega doma, gospod

Franc Pergar

Ohranimo ga v lepem spominu. Spominjajmo se ga v molitvi!
Prizadeti družini naše iskreno sožalje.

Slomškov dom

Ramos Mejía

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 13. avgusta:
V Slomškovem domu družinska ne-
delja in Otroški dan.

ČETRTEK, 17. avgusta:
Sanmartinska Zveza žena in mati ima
svoj redni mesečni sestanek. Vabljeni vse!
PETEK, 19. avgusta:

Širša seja upravnega sveta Zedinjene
Slovenije ob 20.

SOBOTA, 19. avgusta:
Pri SKA razstava olj slikarja Ivana Bu-
kovca.

PONEDELJEK, 21. avgusta:
Srečanje učiteljstva ljudske in srednje
šole v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 27. avgusta:
V Rožmanovem domu obletnica s sve-
to mašo in skupnim kosilom.